

Recuperem les nostres muntanyes

Els cims són els extrems més allunyats del centre de la terra, els punts més elevats de l'escorça en els quals s'inicien els cursos de les aigües.

Quan una gota de pluja -o un floc de neu- es diposita en un cim, el propi relleu el porta a entomar un camí i dirigir-se a una vall o a una altra.

Quan nosaltres pugem els cims, seguim el camí invers d'aquelles gotes d'aigua que els cims i les muntanyes han conduït per donar vida a la humanitat.

Els cims són els principals indrets -alguns encara verges- que ens cal preservar. El límit del desenvolupament no ha de pertorbar el seu equilibri i posar en perill el cicle de la vida.

Però els humans hem arribat a ocupar també les muntanyes amb el nostre afany de sotmetre el territori als interessos desmesurats de consum. I sovint aquests interessos estan lluny de justificar l'acció humana, que segueix destruint la natura de manera implacable fins excedir els seus límits, posant en dubte el valor humanístic de defensar la vida per damunt de tot, perquè les muntanyes son la font de la vida.

Avui ens hem reunit en aquest cim amb el màxim respecte, conscients que ha de valer per cridar l'atenció a tots els homes i dones de la fragilitat de les muntanyes. Però, d'aquest vèrtex que la terra ha modelat no n'hem de pertorbar la seva identitat naturat, la seva fisonomia, el seu cicle vital... En reivindiquem la "wilderness", la seva natura salvatge no modificada per la mà de l'home.

Després marxarem, i la nostra efímera visita no ha de suposar cap canvi en el seu equilibri.

Si llencem alguna deixalla, ni que sigui la pell d'una taronja, necessitarà un procés temporal per dissoldre's o bé ja alterarà la composició d'aquella primera gota d'aigua.

Si hi mantenim una instal·lació obsoleta -com les restes del telefèric que hi va penjar durant molts anys- canviem llur composició.

Si hi llencem materials artificials -com els olis que s'hi van vessar no fa gaires anys- li degradem el sol i contaminem la seva estructura.

Sí hi fem accessos hi pujará molta gent -i vehicles!- que no respectaran el seu equilibri.

Si cridem o fem volar màquines -com helicòpters- a prop; pertorbem el silenci necessari per mantenir l'estat natural i -fins i tot- posem en perill l'estabilitat geològica que alguns senyals acústics poden alterar, també provocant allaus.

I tot això -malauradament- ja ho ha sofert aquest cim, tot i ser petit i de difícil accés. Tot això -i més agressions- les pateixen altres cims del nostre país i de tota la terra.

Els excursionistes que ens hem reunit avui aquí; al cim de St. Jeroni de Montserrat, per celebrar un any més el Dia Internacional de les Muntanyes -l'11 de desembre- fem una crida a la humanitat, començant per les institucions com a principals responsables, però també a tots els particulars amb poder de decidir i a tots els altres ciutadans que de manera responsable també hi podem contribuir, i manifestem:

- **PROU BRUTICIA:** Els espais de muntanya han de ser els primers en mantenir-se nets.

- **PROU EXPLOTACIÓ:** A les muntanyes és on comença el procés de deteriorament de l'aigua, les hem de desocupar. Si hi ha instal·lacions obsoletes s'han de desmuntar, no podem permetre que hi hagi restes de mines o altres explotacions abandonades, antigues construccions de les empreses hidroelèctriques o pistes d'esquí en desús com Llessuí, Rasos de Pequera o La Tuca...

- **PROU SOROLL:** Silenci! Cap vehicle motoritzat terrestre o volador prop dels cims de les muntanyes i evitem-ne l'accés al cor dels parcs naturals, menys encara quan és per interessos especulatiu.

- **PROU BANALITZACIÓ:** Tots en som responsables i començant pels alpinistes, hem de fer que les nostres activitats no posin en perill les muntanyes. Aturem la proliferació de vies ferrades o instal·lacions artificials i recollim tota la brossa de les expedicions.

Hem de començar a de-construir per recuperar espais, hem de fer que desapareguin velles instal·lacions obsoletes per guanyar nous paisatges, no hem de permetre alterar el cicle natural de l'aigua fent neu artificial, això modifica els aqüífers i ha qui al afegir-hi bacteris per fer més neu la contamina, hem d'evitar construccions monstruoses com les moltes que hi ha arreu de les muntanyes (Andorra, Vall d'Aran, projecte Klein Matterhorn a Suïssa o la carretera a l'Everest a la Xina...) i aturar aquest afany inexplicable d'explotació constant.

**Mantinguem-ho salvatge!
Salvem les muntanyes!**